

Arrest

nr. 70 685 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 23 augustus 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 juli 2011 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIVERSEEL, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – ASIELZOEKER

*In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied-het-verblijf, de vestiging -en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan
de persoon die verklaart te heten (N.H.)*

*geboren te Shtupoq I Madhe , op X
en van nationaliteit te zijn : Kosovo*

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 17/03/2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1' van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

*de persoon die verklaart te heten (N.S.) + 2 kinderen :
geboren te Vranoc , op (in) 08.11.1977
(N.A.) °15/09/1999
(N.B.) °04/03/2004
en van nationaliteit te zijn : Kosovo*

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 17/03/2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.*

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

"Kennelijk gebrek aan materiële en formele motivering in strijd met de artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur met name het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid en schending van artikel 7, §2 alinea 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31 mei 2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; Overwegende dat de bestreden beslissing is gemotiveerd ten aanzien van het feit dat de eisers niet in het bezit zouden zijn van de bij artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste documenten, namelijk het feit dat zij niet in het bezit zouden zijn van een geldig paspoort met geldig visum, waarbij men zich baseert op het artikel 7, 1e lid, ten eerste van de wet van 15 december 1980; Dat echter de bestreden beslissing zich bezondigt aan een appreciatiefout en een kennelijk gebrek aan formele en materiële motivering, gezien op het moment van het afleveren van de bevelen om het grondgebied te verlaten, de bestreden beslissingen, de eisers een aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 hangende hadden, die ontvankelijk was verklaard met een beslissing van 30 september 2010 (stuk 3), zodat zij in toepassing van het artikel 7, §2, alinea 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 dat hierboven werd geciteerd recht hebben op een attest van immatriculatie, model A, in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980; Dat de bestreden beslissingen enkel zijn gemotiveerd ten aanzien van het afsluiten van hun asielaanvraag doordat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een arrest heeft uitgesproken op 17 maart 2010 waarbij hun asielprocedure werd afgesloten (stukken 1 en 2); Dat echter nadat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit arrest heeft gevelde, een beslissing van ontvankelijkheid werd genomen omtrent hun aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 op 30 september 2010 en dat zij in toepassing van deze beslissing, krachtens artikel 7, §2 alinea 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007, Hierboven geciteerd, attesten van immatriculatie hadden, in afwachting van een beslissing ten gronde betreffende hun aanvraag tot machtiging tot verblijf; Dat de bestreden beslissingen allerminst zijn gemotiveerd ten aanzien van de aanvraag tot machtiging tot verblijf die op moment van het nemen van de bestreden beslissingen en de betekening ervan nog steeds hangende was, nu er nog geen enkele beslissing ten gronde was betekend aan de eisers hieromtrent; Dat achteraf, op 12 juli 2011 blijkbaar beslissingen zijn genomen die de aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ongegrond verklaarde (stuk 4), maar deze beslissingen werden pas betekend aan de eisers op 11 augustus 2011 (stuk 4), terwijl de bestreden beslissingen werden betekend aan de eisers op 26 juli 2011 en helemaal geen melding maken van deze beslissing van ongegrondheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980; Dat de bestreden beslissingen dus helemaal niet zijn afgeleverd als gevolg van de beslissing van ongegrondheid van hun aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, zoals trouwens ook blijkt uit de motiveringen van de bestreden beslissingen, die enkel verwijzen naar het afsluiten van de asielaanvraag door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 maart 2010; Dat door geen rekening te houden met de beslissing van ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf en de aanvraag tot machtiging tot verblijf die nog steeds in onderzoek hangende was wat betreft de gegrondheid ervan op het moment van afleveren en het nemen van de bestreden beslissingen, deze een kennelijk gebrek aan formele motivering vertonen, in strijd met de artikelen 62 en 9ter van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 t/m 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandeling en dit maakt eveneens een schending uit van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, namelijk het algemeen rechtsbeginsel van zorgvuldigheid bij het nemen van bestuurshandelingen; Dat de bestreden beslissingen bovendien een schending uitmaken van het artikel 7, §2, alinea 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt "(...)." De attesten van immatriculatie werden inderdaad afgeleverd aan de eisers in toepassing van de beslissing van ontvankelijkheid van hun aanvraag tot machtiging tot verblijf van 30 september 2010, maar vervolgens werden deze terug ingetrokken en werden de bestreden beslissingen betekend op 26 juli 2011, zonder dat er reeds een beslissing over de gegrondheid van hun aanvraag tot machtiging tot verblijf werd genomen, beslissing die pas werd genomen op 12 juli 2011 en die door de gemeente pas werd betekend aan de eisers op 11 augustus 2011; Dat wat er ook van zij omtrent de data van betekening van de bestreden beslissingen, deze niet zijn gemotiveerd en niet zijn gegrond op basis van de beslissing van ongegrondheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf en gezien het feit dat deze aanvraag tot machtiging tot verblijf nog steeds in onderzoek ten gronde was op het moment van aflevering en betekening van de bestreden beslissingen, deze beslissingen moeten worden vernietigd, wegens strijdigheid met het artikel 7, §2 alinea 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007;"

2.2. Verzoekers betogen dat zij op het moment van de bestreden beslissingen nog een aanvraag op grond van 9ter van de Vreemdelingenwet hangende hadden, verwijzend naar de betekening van de beslissing, die pas op 11 augustus 2011 gebeurde. De motiveringsplicht zou geschonden zijn, doordat

de bestreden bevelen geen rekening hebben gehouden met de aanvraag 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers hadden op 5 maart 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Deze werd op 30 september 2010 ontvankelijk beoordeeld, op 12 juli 2011 werd deze aanvraag echter ongegrond verklaard. De attesten van immatriculatie werden bij beslissing van 28 juli 2011 ingetrokken. Diezelfde dag werden eveneens de bestreden bevelen genomen en per post ter kennis gebracht aan verzoekers. Verzoekende partijen vergissen zich dus wanneer zij stellen dat op het moment van de bestreden beslissingen zij nog steeds een hangende aanvraag 9ter van de Vreemdelingenwet hadden. Eveneens was op het moment van de bestreden beslissingen reeds besloten tot intrekking van de attesten van immatriculatie. De bestreden bevelen stelden;

"Op 17/03/2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 bet inde de toegang tot het grondgebied,, het ver n de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort niet geldig visum. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

Verzoekers maken niet aannemelijk dat de bestreden bevelen van 26 juli 2011 hadden moeten motiveren aangaande de aanvraag 9ter, die reeds eerder, op 12 juli 2011 ongegrond was beoordeeld.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen werden genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het feit dat de kennisgeving van de beslissing waarbij de aanvraag 9ter ongegrond werd beoordeeld pas op 11 augustus 2011 gebeurde, en dus na de thans bestreden bevelen, doet geen afbreuk aan het feit dat deze beslissing weldegelijk in het rechtsverkeer aanwezig was. De bestreden beslissingen van 28 juli 2011 (het negotium) voorzien in de intrekking van de attesten van immatriculatie. Het loutere bezit van het attest (het instrumentum) verschaft verzoekers geen recht op verblijf.

Verzoekers maken de overige schendingen evenmin aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC